

Udvalget for Landdistrikter og Øer
udvalg@ft.dk

J.nr. NST-4101-00249

Den 16. februar 2012

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer har i brev af den 20. januar 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 65 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 65 (alm. del)

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelse fra Tunø Beboerforening (ULØ alm. del - bilag 81) modtaget i forbindelse med foretræde den 17/1-12 for så vidt angår bemærkningerne om fredning.

Svar

Hele Tunø bortset fra Tunø By er omfattet af en fredning af 8. november 1965. Det er Fredningsnævnet der, som et uafhængigt, domstolslignende organ, kan dispensere fra fredningsbestemmelserne, når det ansøgte ikke strider mod fredningens formål. Afgørelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. En ændring af fredningsbestemmelserne forudsætter rejsning af en ny fredningssag.

De projekter, som beboerforeningen henviser til, er foruden fredningen omfattet af naturbeskyttelseslovens § 15 om strandbeskyttelse. Strandbeskyttelseslinjen, som er en oftest 300 m bred beskyttelseszone langs kysten, administreres af Naturstyrelsen. Afgørelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Af naturbeskyttelseslovens § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Strandbeskyttelseslinjen administreres meget restriktivt. Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en særlig begrundelse herfor, og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

I kystlovforslagets bemærkninger er det anført, at den udvidede strandbeskyttelse forudsættes administreret relativt mere lempeligt på små øer, når forholdene og hensynet til øernes erhvervmæssige udvikling kræver

det. Ifølge vejledning om strandbeskyttelses- og klitfredningszone har den forudsatte lempelse imidlertid alene relation til de yderligere arealer, der ved loven blev inddraget under strandbeskyttelse, dvs. i den udvidede zone fra 100 til 300 m. fra kysten.

Jeg ser generelt meget positivt på udviklingen af de små ø-samfund. At udviklingen på Tunø skal ske inden for rammerne af fredningen, har jeg som minister ingen indflydelse på.

I forhold til administrationen af strandbeskyttelseslinjen er det min vurdering, at den gældende restriktive praksis har afgørende betydning for en effektiv beskyttelse af vore unikke og meget værdifulde kystområder. Men jeg er opmærksom på Tunøs særlige udfordringer.

Ida Auken

/

Hans J. Høyer